

Arrest

nr. 240 703 van 10 september 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 april 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. JANSSENS *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 30 oktober 2015, verklaart er zich op 16 november 2015 een eerste maal vluchteling.

Op 4 april 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Bij arrest nr. X van 19 november 2018 bevestigde de Raad deze weigeringsbeslissing.

1.2. Op 15 januari 2019 verklaart verzoeker zich een tweede maal vluchteling.

Op 25 maart 2020 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 27 maart 2020 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Op 16 november 2015 diende u uw eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

U stelde een Afghaans staatsburger van Pashtoe etnie te zijn. U verklaarde uw hele leven in het dorp Mamozai, district Zormat van de provincie Paktia te hebben gewoond. U stelde de taliban te vrezen omdat u een verboden relatie had gehad met de vrouw van een talib.

Op 4 april 2018 werd door het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Er werd geen geloof gehecht aan uw verblijf in Afghanistan. Er kon bijgevolg ook geen geloof worden gehecht aan de problemen die u er verklaarde te hebben meegemaakt. Deze beslissing werd op 19 december 2018 bij arrest 212 164 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

U deed op 15 januari 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming. U verklaart dat u werd geboren in het Barari vluchtelingenkamp in Mansehra, Pakistan. Uw ouders waren Afghanistan ontvlucht omwille van de Sovjetoorlog. U studeerde tot de tiende graad aan een school voor Afghaanse vluchtelingen. Nadien werkte u sporadisch in winkels. U werd vaak lastig gevallen door de Pakistaanse politie omdat u een Afghaans vluchteling was. U vertrok begin juni 2015 naar Afghanistan, samen met uw neef A.K.Z. (OV 8.162.987). Jullie begonnen met de heropbouw van de familiewoning in Ganderkhel in het district Paktia. De veiligheidssituatie was er echter niet goed en de taliban probeerden jullie te rekruteren. U ging een paspoort halen in Kabul. Daarna vertrokken u en A.K. op 8 juli 2015 uit Afghanistan.

Na uw vertrek uit Afghanistan keerde uw familie ook van Pakistan terug naar Afghanistan. Ze vestigden zich in Ganderkhel. Uw oudere broers M.A. en M. vertrokken drie à vier maanden na uw aankomst in België van Afghanistan naar Turkije, waar ze nog steeds verblijven.

U legt ter ondersteuning van uw verzoek de volgende documenten neer: uw taskara (origineel gezien), de taskara van uw vader (kopie), uw vluchtelingenkaart (kopie), de vluchtelingenkaarten van uw ouders en broer (originelen), het repatriëringsformulier van uw broer M. en zussen B.N., A.B. en S.B. (kopie) en de envelop van verzending (origineel).

Op 9 april 2019 werd uw tweede verzoek ontvankelijk verklaard.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofdte van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van

herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België. Het verschaffen van duidelijkheid over uw eerdere verblijfplaatsen is echter van wezenlijk belang voor de inschatting van de vrees voor vervolging die u stelt te koesteren. Immers, indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfsituatie voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan, dient immers te worden besloten dat de vervolgingsfeiten, die zich volgens zijn verklaringen in een plaats van eerder verblijf in Afghanistan zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

In casu werd vastgesteld dat u er in het geheel niet in slaagt een coherent overzicht te bieden van uw levensloop, met name wat betreft uw activiteiten in Pakistan en de lengte van uw verblijf in Pakistan. U legt evenmin geloofwaardige verklaringen af over de samenstelling van uw familie en de verblijfplaatsen van uw gezinsleden. Er kan ook geen geloof kan worden gehecht aan uw terugkeer naar Afghanistan en uw verblijf in het district Zormat in de provincie Paktia.

U weigerde vooreerst tijdens het gehoor een duidelijk tijdsframe te scheppen van uw leven in Pakistan. Het begint al bij de vraag wat uw geboortedatum is. Die verklaart u niet te kennen, hoewel deze duidelijk vermeld is op de kopie van de vluchtelingenkaart die u neerlegt. U verklaart wel dat u 26 jaar oud bent, maar of dat betekent dat u in 1994 geboren bent, verklaart u niet te weten (notities persoonlijk onderhoud, p. 4). Dat uw geboortjaar 1994 is staat nochtans duidelijk vermeld op de vluchtelingenkaart die u in Pakistan steeds bij zich moest hebben. Dat u dan helemaal niet zou kunnen zeggen wanneer u geboren bent en of uw geboortjaar 1994 is, doet al vragen rijzen. U verklaarde bovendien bij aankomst in België in 2015 dat u 23 jaar oud was. Hierna kreeg u als geboortedatum 1 januari 1992, wat dus niet blijkt overeen te stemmen met uw werkelijke leeftijd. Aangezien u over de vluchtelingenkaart beschikt, waarop uw geboortjaar vermeld staat, is het minstens vreemd te noemen dat u bij aankomst in België een andere leeftijd opgaf.

Nadien weigert u aan te geven hoe oud u ongeveer was toen u de school verliet. U studeerde tot de tiende graad, maar u wil geen schatting geven van hoe oud u toen was. Ondanks het feit dat er werd aangedrongen om zo veel mogelijk informatie te geven zodat er een overzicht van uw levensloop kon worden bekomen, volhardde u in uw weigering om te antwoorden op de vraag. U stelde hierbij dat men u maar een negatieve beslissing moest geven (notities persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Deze houding getuigt van een flagrant gebrek aan medewerking, die afbreuk doet aan de door u aangehaalde vrees. U maakt het met deze attitude ook onmogelijk voor de asiendiensten om in te schatten wat uw achtergrond is en wat uw nood aan bescherming is. U volhardt echter in dit gebrek aan medewerking en weigert verderop in het gehoor ook om zicht te geven op de tijdsperiode dat u nog in Pakistan verbleef nadat u stopte met school. Ondanks dat de vraag zes keer werd gesteld en er u werd uitgelegd dat het belangrijk was dat u minstens een ruwe schatting maakt van de tijdsperiode tussen uw schoolverlaten en uw vertrek naar Afghanistan, weigert u te antwoorden (notities persoonlijk onderhoud, p. 5-6).

Uw onwil om een duidelijke tijdslijn van uw levensloop te geven doen vermoeden dat u bepaalde feiten of verblijfplaatsen poogt te verbergen. Uw verklaringen doen inderdaad vermoeden dat u niet tot juni 2015 – zoals u beweert - in Pakistan verbleef. Zo blijkt uit de informatie van het UNHCR en uw eigen verklaringen dat u uw vluchtelingenkaart ("Proof of Registration" kaart) niet tegen de deadline van 31 december 2014 vernieuwde, hoewel uw familie dit wel deed. U slaagt er niet in hier een aannemelijke verklaring voor te geven. U verklaart dat u nog in Pakistan was toen uw familie hun hernieuwde vluchtelingenkaarten kreeg. U vernieuwde uw kaart echter niet, omdat u in die periode twee keer naar Turkije probeerde te gaan en gerepatrieerd werd naar Pakistan. U vroeg wel een nieuwe vluchtelingenkaart maar kreeg er geen. U verklaart niet te weten waarom (notities persoonlijk onderhoud, p. 14). Deze uitleg is niet aannemelijk. Vooreerst komt u plots af met het feit dat u tweemaal via Iran naar Turkije probeerde te gaan. Dit vermeldde u nooit eerder, ook niet toen er u aan het begin van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw tweede verzoek werd gevraagd om vanaf uw geboorte tot uw aankomst in België uw levensloop te vertellen (notities persoonlijk onderhoud, p. 3). U kent de naam niet van de grensplaats tussen Turkije en Iran vanwaar u tweemaal werd teruggestuurd naar Pakistan. U verklaart eerst ook niet te weten in welk jaar of welke jaren u poogde om naar Turkije te gaan en wil ook niet zeggen wanneer dit ongeveer was. Wanneer u gewezen wordt op uw gebrek aan medewerking en de mogelijke impact hiervan op uw tweede verzoek, en de vraag opnieuw wordt gesteld, verklaart u uiteindelijk dat het ongeveer twee jaar voor uw vertrek naar Afghanistan was en dat uw familie lang daarvoor de vluchtelingenkaart kreeg. U weet niet in welk jaar dit was. Daarna zegt u nog incoherent dat u de kaart probeerde te laten maken maar dat ze u hem niet wouden geven en dan dat u de kaart niet verlengde omdat u geen zin had en het niet wou (notities persoonlijk onderhoud, p. 14-15). Uit voorgaande blijkt dat u geen sluitende verklaring hebt voor de reden waarom u uw vluchtelingenkaart niet hebt hernieuwd. Indien u werkelijk in Pakistan verbleef nadat uw eerste vluchtelingenkaart verviel op 31 December 2014 zou het niet logisch zijn dat u deze niet vernieuwde, aangezien deze vluchtelingenkaart voor u van primordiaal belang was om legaal in Pakistan te kunnen verblijven. Deze vaststelling geldt des te meer daar uw familieleden wel hun vluchtelingenkaart vernieuwden en er dus klaarblijkelijk ook voor u geen obstakels waren om uw Pakistaanse verblijfsstatus als Afghaans vluchteling te verlengen.

U legt bovendien tegenstrijdige verklaringen af over de kopie van de vluchtelingenkaart die u neerlegt. Bij DVZ verklaarde u tweemaal dat u een kopie neerlegde omdat het origineel werd ingehouden in Iran (verklaring volgend verzoek, punt 17). Tijdens het interview verklaart u dan weer dat u steeds enkel de kopie had, en nooit een originele verkreeg. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u dat u niets juist hebt verklaard bij het eerste interview bij DVZ (notities persoonlijk onderhoud, p. 13-14). Het loutere verklaren dat u vroeger niet de waarheid vertelde en dat enkel uw laatste versie de juiste is, kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Dat u enkel een kopie neerlegt van uw vluchtelingenkaart en tegenstrijdige verklaringen aflegt over het al dan niet ooit in uw bezit hebben gehad van een origineel, wekt belangrijke twijfels op over de authenticiteit van het document en uw verklaringen erover.

Uw kennis van de gebeurtenissen in Pakistan vóór uw vertrek staven bovendien dat u er niet hebt verbleven tot juni 2015. Zo bent u duidelijk niet op de hoogte van de aanval op de Pakistaanse legerschool in Peshawar op 16 december 2014, hoewel u verklaart toen wel nog in Pakistan te hebben verbleven. Gevraagd naar een aanval op een legerschool in Peshawar beweert u er wel van te hebben gehoord. U verklaart foutief dat er een ontploffing was op deze school, en u weet niet wanneer het was, wie het deed en of het gevolgen had voor Afghaanse vluchtelingen. Deze onwetendheid verklaart u door te zeggen dat u ver woonde van Peshawar en zich bezig hield met school, werk en cricket (notities persoonlijk onderhoud, p. 16). Deze uitleg is niet voldoende om te verklaren waarom u niet op de hoogte bent van de aanval op de legerschool. Deze aanval, waarbij er 149 mensen werden doodgeschoten, stuurde schokgolven doorheen heel Pakistan en had zware gevolgen voor de Afghaanse vluchtelingengemeenschap, die gevisieerd werd na de aanslag. Hierdoor keerden er gedurende de eerste vijf weken van 2015 meer dan 30 000 Afghanen van Pakistaan terug naar Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u van deze ingrijpende feiten niet op de hoogte bent, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verblijf in Pakistan tot juni 2015.

Voorgaande duidt erop dat u Pakistan eerder verliet dan juni 2015. Ook over uw eigenlijke terugkeer naar Afghanistan in juni 2015 legt u vage en incoherente verklaringen af, waardoor deze terugkeer niet als geloofwaardig kan worden beschouwd. Zo legt u een document neer waaruit blijkt dat uw broer en twee zussen deelnamen aan het vrijwillige terugkeerprogramma, waarbij hun terugkeer naar Afghanistan werd geregistreerd bij UNHCR en zij een reïntegratiepremie kregen bij aankomst in Afghanistan (zie informatie bijgevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd of u ook een officiële repatriëringsprocedure deed, draait u eerste enkele vragen lang rond de pot om dan uiteindelijk te verklaren dat u zich niet registreerde voor het terugkeerprogramma, omdat u niet wist dat er een premie te verkrijgen was (notities persoonlijk onderhoud, p. 7-8). Dat u er niet op de hoogte van zou zijn

geweest dat er een terugkeerprogramma bestaat voor Afghanen, terwijl u in een Afgaans vluchtelingenkamp verbleef en uw familie er wel van op de hoogte was, is al twijfelachtig te noemen. U verklaart bovendien dat u niet weet of A.K. gebruik maakte van de vrijwillige repatriëring via UNHCR (notities persoonlijk onderhoud, p. 18), hoewel u dit wel zou moeten gemerkt hebben omdat jullie samen naar Afghanistan reisden en u dan ook ervan op de hoogte zou zijn geweest of hij al dan niet een premie ging ophalen in één van de "encashment centres" van UNHCR in Afghanistan.

De twijfelachtigheid van uw terugkeer naar Afghanistan blijkt ook uit uw incoherente verklaringen over de lengte van uw verblijf in Afghanistan. Bij het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in het kader van uw tweede verzoek verklaart u nog zes maanden in Afghanistan te hebben verbleven (verklaring volgend verzoek, punt 10), terwijl u tijdens het onderhoud op het CGVS verklaart dat het maar een maand was (notities persoonlijk onderhoud, p. 7-8). U blijkt tijdens het interview op het CGVS zich eigenlijk niet te herinneren dat u bij DVZ nog beweerde zes maanden in Afghanistan te hebben verbleven en verklaart dat u deze onjuiste verklaring aflegde door de paniek en de drukte en omdat het toen nog een ander verhaal was (notities persoonlijk onderhoud, p. 8). Deze uitleg overtuigt echter niet en het wekt wantrouwen dat u bij uw tweede verzoek bij DVZ verklaart uw leugenachtige verklaringen van uw eerste verzoek te willen rechtzetten (verklaring volgend verzoek, punt 15) maar toch opnieuw onjuiste verklaringen aflegt over uw plaatsen van vorig verblijf.

U kan bovendien geen geloofwaardige verklaringen afleggen over de veiligheidssituatie in de maand juni 2015 in het district Zormat, wat verder bevestigt dat u klaarblijkelijk niet terugkeerde naar Afghanistan. U verklaart enkel vaag dat het er onveilig was en dat u dat hoorde van de verwante van uw vader in het dorp. Zelf hebt u niet gezien of gehoord dat het onveilig was. Wanneer er u gevraagd wordt om concreet te zijn over de veiligheidsproblemen in Zormat vermeldt u enkel dat verplichte rekrutering door de taliban er een probleem vormde. U weet niets over een ontploffing in Zormat of Gardez en ook niets over acties van de veiligheidstroepen tegen de taliban, of taliban die gedood werden (notities persoonlijk onderhoud, p. 17-18). Uit de beschikbare informatie, die werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt nochtans dat er in de korte periode dat u in Zormat verbleef wel opmerkelijke gebeurtenissen plaatsvonden op veiligheidsvlak. Zo werden er zes opstandelingen gedood op 16 juni 2015 en was er op 10 juni 2015 een zelfmoordaanslag in de stad Gardez, die op een afstand van nog geen 15 kilometer in vogelvlucht ligt van Ganderkhel (zie kaart toegevoegd aan het administratief dossier). Om uw onwetendheid te verklaren zegt u dat jullie er niet zo mee bezig waren en er uit angst niet over spraken (notities persoonlijk onderhoud, p. 18). Dit is echter geen aannemelijke verklaring waarom u geen concrete verklaringen kan afleggen over de veiligheidssituatie in Zormat, te meer daar u omwille van deze moeilijke veiligheidssituatie in Zormat Afghanistan verliet (notities persoonlijk onderhoud, p. 9).

U slaagt er ook niet in overtuigende verklaringen af te leggen over de aanvatting van uw reisweg naar België vanuit Afghanistan, wat verder de ongeloofwaardigheid van uw verblijf in Afghanistan bevestigt. U verklaart dat u bij uw vertrek uit Afghanistan in Kabul een paspoort ging halen en er met een vliegtuig naar Iran reisde. U weet echter niet, zelfs niet bij benadering, waar of in welke wijk u dat paspoort in Kabul ging halen. U weet ook niet met welke vliegtuigmaatschappij u naar Iran vloog en hebt geen documenten meer, zoals vliegtuigtickets, die uw reis van Kabul naar Iran kunnen staven (notities persoonlijk onderhoud, p. 20-21). Evenmin legt u het paspoort, of een kopie ervan, neer om uw reisweg te staven. U verklaart dat uw paspoort al een tijdje in Afghanistan bij uw familie is (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). Gewezen op het nut van dit paspoort verklaart u enkel dat u niet had verwacht dat men u zou vragen naar uw vertrekdatum uit Afghanistan en dat u anders wel alles had voorbereid had (notities persoonlijk onderhoud, p. 22). Gezien uw plicht tot medewerking kan voorgaande uitleg het niet neerleggen van uw paspoort niet vergoelijken.

De inhoud van uw taskara, het enige document dat mogelijkerwijze een passage langs Afghanistan zou kunnen beginnen staven, bevat bovendien verschillende ongerijmdheden met uw verklaringen. U verklaart namelijk dat uw grootvader aan vaderskant E. heet (notities persoonlijk onderhoud, p. 11), wat bevestigd werd door het UNHCR. Op uw taskara staat echter als naam van de vader van uw vader Hab. of Has. vermeld. Uw enige reactie hierop is dat u de taskara niet geschreven hebt (notities persoonlijk onderhoud, p. 13). Uit de taskara van uw vader blijkt dat het uw overgrootvader aan vaderszijde is die Hab. heet. De taskara vermeldt ook dat u getrouwd zou zijn, terwijl u zelf verklaart dat dit niet het geval is (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). U probeert deze discrepantie eerst te verklaren door te opperen dat je misschien een vrouw nodig hebt om een taskara te krijgen. Daarna geeft u toe dat dit niet klopt en verklaart u het waarom niet te weten van deze fout (notities persoonlijk onderhoud, p. 13). De derde fout op uw taskara is dat er staat dat u geboren bent in Ganderkhel, wat niet klopt aangezien u in Pakistan geboren bent. U verklaart dat ze op de taskara gewoon schrijven vanwaar u komt en dat ze bij een aanhouding moeten zien waar u vandaan komt (notities persoonlijk onderhoud, p. 13). Op uw taskara staat bovendien dat u een elektronisch paspoort verkreeg op 4 Jawza 1394, wat overeenstemt met 25 mei 2015. Deze datum stemt helemaal niet overeen met de door u gegeven tijdslijn. U verbleef

namelijk enkel tussen juni en juli 2015 in Afghanistan, en haalde uw paspoort vijf of tien dagen voor uw vertrek uit Afghanistan op 8 juli 2015 (notities persoonlijk onderhoud, p. 21). Uit voorgaande kan de conclusie getrokken worden dat u een taskara neerlegt waarvan de inhoud niet overeenstemt met uw verklaringen. U kan geen zinnige uitleg geven voor deze fouten op de taskara. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de authenticiteit van dit document en de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Uit voorgaande blijkt dat u geen zicht biedt op uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Het is niet geloofwaardig dat u in Pakistan verbleef tot juni 2015, noch dat u van begin juni 2015 tot 8 juli 2015 in het district Zormat in de provincie Paktia in Afghanistan verbleef.

Er zijn daarenboven duidelijke indicaties dat u niet de waarheid vertelt over de verblijfplaatsen van uw familieleden. U verklaart dat uw broers M.A. en Mohammad drie à vier maanden na uw aankomst in België van Afghanistan naar Turkije vertrokken. Dit klopt echter niet, aangezien uit het repatriëringsformulier van UNHCR blijkt dat M. pas op 7 september 2016 naar Afghanistan vertrok, bijna een jaar na uw aankomst in België. Er zijn wel indicaties dat u gezinsleden in Kabul hebt. Vooreerst vermeldt het "voluntary repatriation form" van uw broer en zussen als bestemming het dorp Do Aba in Kabul. U verklaart dit dorp niet te kennen (notities persoonlijk onderhoud, p. 21). Nochtans wordt Do Aba op hun officieel repatriëringsformulier vermeld. Uit het repatriëringsformulier blijkt ook dat zij hun reïntegratiepremie gingen oppikken in Kabul. Bovendien postte uw broer M. in 2017 nog op zijn facebookaccount ("M.Z.") een foto waarin hij zich in Kabul bevond. Dit blijkt uit het feit dat hij poseert voor de "Qasr-e-Laili wedding hall" die zich volgens beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) in Kabul bevindt. Op 10 maart 2019 postte hij nog een foto waarin hij zich duidelijk in Afghanistan, of eventueel in Pakistan, bevindt, maar niet in Turkije. Dit zijn duidelijke aanwijzingen dat M. zich niet in Turkije bevindt. U bent hiermee geconfronteerd maar zei enkel dat de foto's niet aantonen dat M. zich in Kabul bevindt (notities persoonlijk onderhoud, p. 12), wat op zich geen uitleg vormt voor de foto's op zijn facebookaccount.

Er dient ook nog op gewezen te worden dat u in het geheel geen coherente verklaring aflegt over uw familieleden. Zo verklaarde u bij uw eerste verzoek een broer te hebben die S.A. heet (verklaring DVZ 1533259, p. 7), die nu blijkt een neef te zijn. Uw enige verklaring voor deze discrepantie is dat uw eerste interview niet juist was (notities persoonlijk onderhoud, p. 10). Uw broers M.A. en M. vermeldde u niet bij uw eerste verzoek, maar nu wel (notities persoonlijk onderhoud, p. 9). Over uw ooms en tantes legt u compleet tegenstrijdige verklaringen af. U verklaarde tijdens het interview in het kader van uw eerste verzoek één oom aan vaderskant, één tante aan vaderskant, en ooms aan moederszijde (notities persoonlijk onderhoud 1533259, p. 17). Nu verklaart u iets geheel anders, met name dat u twee ooms en twee tantes aan vaderszijde hebt en dat uw moeder enig kind is. Gewezen op de discrepantie met de verklaringen ten tijde van uw eerste verzoek verklaart u enkel dat uw verklaringen toen niet juist waren (notities persoonlijk onderhoud, p. 11). Zoals reeds eerder gesteld, kan het loutere verklaren dat u vroeger niet de waarheid vertelde en dat enkel uw laatste versie de juiste is, de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Dat u over een dergelijk basiselement, met name de samenstelling van uw familie, geen eensluidende verklaringen aflegt doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Het geen zicht bieden op uw familiaal netwerk maakt het bovendien voor de asiendiensten onmogelijk om na te gaan of er eventuele interne vestigingsalternatieven voor u voorhanden zijn.

Uit wat voorafgaat blijkt dat u uw beweerde verblijf in Ganderkhel gelegen in het district Zormat van de provincie Paktia niet aannemelijk maakt, waardoor evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de feiten die u er zou hebben meegemaakt en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vlucht uit Afghanistan. Aangaande uw bewering dat de taliban u probeerden te rekruteren is het bovendien minstens vreemd te noemen dat u en uw neef beslisten om nog tien dagen ter plekke te blijven in Ganderkhel na het bezoek van de taliban, hoewel ze gezegd hadden dat ze jullie zouden vermoorden als jullie niet mee zouden vechten met hen (notities persoonlijk onderhoud, p. 17-18). Dat jullie ter plekke bleven ondanks dit duidelijke gevaar is niet logisch en bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Ook verklaarde u in het kader van uw vorig verzoek dat u Zormat diende te verlaten omdat u er problemen kende omwille van een verboden relatie. U houdt in het kader van uw huidige verzoek in eerste instantie bij DVZ vol dat deze problemen nog steeds actueel zijn (verklaring volgend verzoek, punt 18). Tijdens het interview geeft u wel toe dat uw verklaringen over deze verboden relatie verzonnen waren (notities persoonlijk onderhoud, p. 12). Het is niet logisch dat u een verzonnen verhaal zou opdissen terwijl u zogezegd wel echte problemen kende met de taliban. Dat u dus eerst een valse reden voor uw vertrek uit Afghanistan opgaf, bevestigt dus de ongeloofwaardigheid van het huidige rekruteringsverhaal dat u aanhaalt.

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat ten aanzien van u noch een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet betwist dat u over de Afghaanse nationaliteit beschikt en dat uw ouders oorspronkelijk afkomstig zijn uit het district Zurmat. Het is evenwel een feit van algemene bekendheid dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Afghanistan hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit of de algemene situatie in uw oorspronkelijke regio van herkomst, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

De nood aan subsidiaire bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats van waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft, maar waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Immers, indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Afghanistan geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU)- A judicial Analysis- december 2014, pag. 25-26, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,LEGALPOLICY,,,5a65c4334,0.html> of <https://www.refworld.org>; en de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018** (pag.46, voetnoot 16, beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) Bovendien bent u er toe gehouden om duidelijkheid te verschaffen over uw opeenvolgende verblijfplaatsen binnen Afghanistan, zelfs al betreft het plaatsen waar u niet noodzakelijk op een duurzame wijze verbleven heeft, dit opdat het CGVS minstens op correcte en betrouwbare wijze kan bepalen of één van deze plaatsen van eerder verblijf in uw hoofde desgevallend als een veilig, toegankelijk en redelijk intern vestigingsalternatief kan worden aangemerkt. Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Afghanistan, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan subsidiaire bescherming kan doen gelden.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 4 februari 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er belangrijke twijfels bestonden over uw

beweerde plaatsen van eerder verblijf in Afghanistan. U werd niet alleen duidelijk geïnformeerd met betrekking tot de elementen die het CGVS relevant en van doorslaggevend belang acht bij de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming, maar ook met betrekking tot uw rechten én uw plichten in dit verband. Er werd uitdrukkelijk beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u vóór uw vertrek uit Afghanistan werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt (notities persoonlijk onderhoud, p. 6, 15, 19, 22). Geconfronteerd met de twijfels over uw voorbije verblijfplaatsen en het feit dat u geen documenten neerlegt die uw verklaringen kunnen staven reageert u enkel laconiek met de vraag of het gewenst is dat u documenten zou vervalsen. Om u nog een kans te bieden om uw verklaringen te staven wordt er u gevraagd of u foto's hebt van uzelf in Afghanistan, maar over deze verklaart u niet beschikken omdat GSM's niet toegelaten zijn in Afghanistan (notities persoonlijk onderhoud, p. 19), hetgeen een blote bewering is die niet op concrete feiten gebaseerd is. U volhardt echter in uw verklaringen en herhaalt enkel dat u niet de waarheid ten tijde van uw eerste verzoek omdat u slecht geadviseerd werd door mensen in uw omgeving (notities persoonlijk onderhoud, p. 22).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u vóór uw komst naar België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw plaatsen van eerder verblijf verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u een nood heeft aan subsidiaire bescherming. Rekening houdend met de hierboven geschetste Afghaanse context, en de vaststelling dat u niet aannemelijk maakt dat u tot uw beweerde datum van vertrek in het district Zormat in de provincie Paktia heeft verbleven, kan er namelijk van uitgegaan worden dat u elders, hetzij in Afghanistan, hetzij in een derde land, bescherming heeft gevonden. Bijgevolg kan er in uw hoofde niet besloten worden tot een nood aan bescherming zoals bepaald in art. 48/4, § 2 onder c van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw taskara, uw vluchtelingenkaart, de vluchtelingenkaarten van uw familie en de het repatriëringsformulier van uw familie werden reeds hierboven besproken. De taskara van uw vader kan hoogstens staven dat hij oorspronkelijk uit Ganderkhel afkomstig is, iets wat in deze beslissing niet wordt betwist. De envelop van verzending staat enkel dat er u documenten werden opgestuurd vanuit Nangarhar, niet dat u in het district Zormat in de provincie Paktia hebt verbleven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In wat zich aandient als een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 “*en/of*” van artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) “*en/of*” van artikelen 48/3 tot 48/7 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 1-3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een persartikel van BBC News (stuk 3) en uittreksels uit drie rapporten (stukken 4-6).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. Op 16 november 2015 dient verzoeker een eerste verzoek om internationale bescherming in. Hij voert aan dat hij zijn hele leven in het district Zormat van de provincie Paktia heeft gewoond en dat hij er problemen kende met de taliban omwille van een verboden relatie met de echtgenote van een talib. Op 4 april 2018 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in Afghanistan en bijgevolg evenmin aan de problemen die hij er zou hebben gekend. Bij arrest nr. 212 464 van 19 november 2018 bevestigde de Raad deze weigeringsbeslissing.

Op 15 januari 2019 dient verzoeker onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming in. Hij stelt dat hij werd geboren in het Pakistaanse vluchtelingenkamp Barari in Mansehra, dat hij hier verbleef tot juni 2015, dat hij met zijn neef terugkeer naar het district Zormat in de provincie Paktia en dat hij Afghanistan ontvluchtte omwille van de onveilige situatie en de taliban die hem probeerde te rekruteren. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden levensloop, de samenstelling en de verblijfplaatsen van zijn familie en zijn terugkeer en verblijf in het district Zormat in de provincie Paktia. Te dien einde motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat (i) verzoekers

verklaringen over zijn geboortedatum en zijn scholing in Pakistan getuigen van een gebrek aan medewerking; (ii) uit verzoekers verklaringen en de informatie van UNHCR over zijn vluchtelingenkaart (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat hij niet tot juni 2015 in Pakistan verbleef, temeer gelet op zijn tegenstrijdige verklaringen over deze vluchtelingenkaart; (iii) verzoekers kennis over recente veiligheidsincidenten in Pakistan eveneens bevestigen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in dit land tot juni 2015; (iv) verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn terugkeer naar Afghanistan; (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de duur van zijn verblijf in Afghanistan na zijn beweerde terugkeer uit Pakistan; (vi) verzoekers kennis over de veiligheidssituatie in het district Zormat in de provincie Paktia in de periode juni-juli 2015 gebrekkig is; (vii) verzoekers verklaringen over zijn reisweg naar België niet overtuigen; (viii) de gegevens in verzoekers taskara (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet overeenstemmen met zijn verklaringen; (ix) geen geloof kan worden gehecht aan het verblijf van verzoekers broers A.M. en M. in Turkije; (x) verzoekers verklaringen over de samenstelling van zijn familie tijdens onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming niet overeenstemmen met zijn verklaringen hierover tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming; (xi) geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten; en (xii) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

2.3.2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

2.3.2.3. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over zijn geboortedatum en zijn scholing in Pakistan getuigen van een gebrek aan medewerking; (ii) uit verzoekers verklaringen en de informatie van UNHCR over zijn vluchtelingenkaart (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) blijkt dat hij niet tot juni 2015 in Pakistan verbleef, temeer gelet op zijn tegenstrijdige verklaringen over deze vluchtelingenkaart; (iii) verzoekers kennis over recente veiligheidsincidenten in Pakistan eveneens bevestigen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in dit land tot juni 2015; (iv) verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn terugkeer naar Afghanistan; (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de duur van zijn verblijf in Afghanistan na zijn beweerde terugkeer uit Pakistan; (vi) verzoekers kennis over de veiligheidssituatie in het district Zormat in de provincie Paktia in de periode juni-juli 2015 gebrekkig is; (v) verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de duur van zijn verblijf in Afghanistan na zijn beweerde terugkeer uit Pakistan; (vi) verzoekers kennis over de veiligheidssituatie in het district Zormat in de provincie Paktia in de periode juni-juli 2015 gebrekkig is; (vii) verzoekers verklaringen over zijn reisweg naar België niet overtuigen; en (viii) de gegevens in verzoekers taskara (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) niet overeenstemmen met zijn verklaringen.

Waar verzoeker opmerkt dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn verklaringen te strikt heeft beoordeeld en erop wijst dat hij Afghanistan in 2015 heeft verlaten zodat het begrijpelijk is dat hij niet alle details herinnert, dient erop gewezen dat de in de bestreden beslissing aangehaalde vaagheden, gebrekkigheden en tegenstrijdigheden geenszins louter details betreffen. Het loutere feit dat er sinds de beweerde gebeurtenissen reeds enige tijd is verstreken, volstaat evenmin om op de motieven in de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Er kan immers redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker ook na verloop van meerdere jaren in staat is om in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming duidelijke, gedetailleerde, doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over zijn levensloop voorafgaand aan zijnkomst naar België, de omstandigheden voor het niet-verlengen van zijn Pakistaanse vluchtelingenkaart, het al dan niet beschikken over een originele versie van deze vluchtelingenkaart, de veiligheidsincidenten gedurende de laatste maanden van zijn beweerde verblijf in Pakistan, de omstandigheden waarin zijn neef samen met hem zou zijn teruggekeerd naar Afghanistan, de duur van zijn beweerde korte verblijf in Afghanistan, de veiligheidssituatie in het district Zurmat in juni-juli 2015, zijn reisweg naar België en de inhoud van zijn taskara. Daar waar aangenomen kan worden dat ieder gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het vluchtrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. De aangehaalde gebeurtenissen kunnen,

gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op zijn verdere leven, redelijkerwijze geacht worden in verzoekers geheugen te zijn gegrift, zodat de aangevoerde stress geen aannemelijke verklaring vormt voor de hoger gedane vaststellingen. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de verklaringen van verzoeker te strikt zou hebben beoordeeld.

Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in zijn nadeel in de bestreden beslissing zouden zijn opgenomen, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift dienaangaande niet verder dan het volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich evenwel niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer:

“Met het onderhavige beroep, volhardt verzoeker allereerst in zijn verklaringen: hij was 26 jaar oud op het tijdstip van zijn gehoor bij CGVS ; Hij is in het kamp in Barari vluchtelingenkamp in Manshera (Pakistan) geboren en heeft daar gewoond tot zijn vertrek naar Afghanistan in juni 2015.

Bijgevolg is hij 21 jaar in Pakistan gebleven. Verzoeker heeft verklaard dat hij is tot de tiende graad naar school gegaan. Hij kan niet precies zeggen hoe oud hij was toen hij de school verliet.

Hij is met zijn neven naar Afghanistan gereisd en heeft van juni tot juli 2015 in Ganderkhel gebleven.

[...]

Omwille van zijn vrezen en de veiligheidssituatie in Zurmat werd verzoeker verplicht zijn land te verlaten. Verzoeker heeft zoveel mogelijk details gegeven om de waarheid van zijn asielaanspraak aan te tonen.

[...]

Verzoeker is van mening dat hij genoeg informatie heeft gegeven om zijn herkomst te bewijzen.”

2.3.2.4. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat (i) geen geloof kan worden gehecht aan het verblijf van verzoekers broers A.M. en M. in Turkije; (ii) verzoekers verklaringen over de samenstelling van zijn familie tijdens onderhavig, tweede (volgend) verzoek om internationale bescherming niet overeenstemmen met zijn verklaringen hierover tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming; en (iii) geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten.

Dienaangaande komt verzoeker in zijn verzoekschrift opnieuw niet verder dan het volharden in zijn eerdere verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer:

“Wat betreft zijn familieleden vasthoudt verzoeker aan zijn verklaringen. Verzoeker was niet in Afghanistan als zijn familie van Pakistan terug naar Afghanistan is gekeerd. Deze omstandigheid verklaart waarom hij niet alle details van hun terugkeer met UNHCR kan uitleggen.

Verzoeker bevestigt ook dat zijn broers M.A. en M. drie à vier maanden na zijn aankomst in België van Afghanistan naar Turkije vertrokken zijn. Wat betreft het Facebookaccount van zijn broer, betwist verzoeker de opmerkingen van CGVS. Zijn beide broers verblijven nog steeds in Turkije.”

De Raad wijst er bovendien op dat het loutere feit dat verzoeker reeds in België verbleef toen zijn familieleden terugkeerden naar Afghanistan op zich geenszins een verschoning vormt voor zijn met de informatie van UNHCR (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onverzoenbare verklaring dat zijn broers M.A. en M. drie à vier maanden na verzoekers aankomst in België zouden zijn teruggekeerd naar Afghanistan. Verzoekers persoonlijke aanwezigheid in Afghanistan ten tijde van de terugkeer van zijn familieleden naar Afghanistan is geen noodzakelijke vereiste om hierover correcte verklaringen te kunnen afleggen.

2.3.2.5. Rekening houdend met het voorgaande, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) terecht als volgt:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw taskara, uw vluchtelingenkaart, de vluchtelingenkaarten van uw familie en de het repatriëringsformulier van uw familie werden reeds hierboven besproken. De taskara van uw vader kan hoogstens staven dat hij oorspronkelijk uit Ganderkhel afkomstig is, iets wat in deze beslissing niet wordt betwist. De envelop van verzending staat enkel dat er u documenten werden opgestuurd vanuit Nangarhar, niet dat u in het district Zormat in de provincie Paktia hebt verbleven.”

De door verzoeker bijgebrachte informatie (verzoekschrift, stukken 3-6) vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

2.3.2.6. Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er allerminst in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2.7. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat vele Afghanen, eventueel na een verblijf in het buitenland, binnen Afghanistan zijn verhuisd. Zoals hoger werd vastgesteld maakt verzoeker echter niet aannemelijk dat hij voorafgaand aan zijn komst naar België heeft verbleven in het district Zormat van de provincie Paktia, noch in een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend of waar afhankelijk van het individuele geval toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg is het mogelijk dat verzoeker in Afghanistan in een veilig gebied verbleef of zou kunnen verblijven. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er immers geen behoefte aan bescherming indien de verzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of indien hij er toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en indien hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS